

THE MEANINGS OF SANSKRIT LOANWORDS IN STANDARD THAI AND
JAVANESE FROM SOCIO-CULTURAL PERSPECTIVES

HAMAM SUPRIYADI 4837392 LCLG/D

Ph.D. (LINGUISTICS)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: SOPHANA SRICHAMPA, Ph.D.
SUWILAI PREMSRIRAT, Ph.D., CHIRAPAT PRAPANDVIDYA, Ph.D.

ABSTRACT

Through a history of nation building, Southeast Asian (SEA) language speakers interacted with other language speakers, specifically Sanskrit speakers. As a consequence, Sanskrit language has had varying degrees of influence on the Southeast Asian (SEA) languages. This research attempts to study the absorption of Sanskrit words into Southeast Asian (SEA) languages through a comparison of Sanskrit loanwords in Thai and Javanese. The Thai and Javanese languages offer suitable examples for this type of project because they belong to two major language families of the region that diverge both genealogically and typologically. Moreover, each language has developed within different socio-cultural circumstances. Linguistic adjustments of loan words occur at the level of phonology, morphology, and semantics. Phonological adaptations involve sound change processes such as voicing, devoicing, elision, and emerging processes. Morphological adjustments involve processes such as affixation, reduplication, and compounding processes. Semantic adaptations involve extending, restricting, maintaining, and shifting the meanings of Sanskrit loanwords in Thai and Javanese. In addition to linguistic adjustments, the Sanskrit loanwords in Thai and Javanese languages can also be extended in range from their original usages, such as in wider domains, metaphorical terms, and proper names.

Such phonological, morphological, and semantic adaptations have occurred in the Thai and Javanese languages because those languages have naturally experienced a degree of sound simplification, and needed to adapt loanwords into their indigenous phonological, morphological, and semantic systems as a consequence of the speaker's socio-cultural orientation.

KEY WORDS: LINGUISTIC CHANGES / LANGUAGE AND CULTURE /
SANSKRIT LOANWORD / JAVANESE / THAI

285 pages

การศึกษาความหมายคำยืมสันสกฤตในภาษาไทยและชวามาตรฐาน: การวิเคราะห์จากมุมมองสังคมและวัฒนธรรม

THE MEANINGS OF SANSKRIT LOANWORDS IN STANDARD THAI AND JAVANESE FROM SOCIO-CULTURAL PERSPECTIVES

HAMAM SUPRIYADI 4837392 LCLG/D

ปร.ด. (ภาษาศาสตร์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : โสภนา ศรีจำปา, Ph.D. (Linguistics), สุวิไล เปรมศรีรัตน์, Ph.D. (Linguistics), จิรพัฒน์ ประพันธ์วิทยา, Ph.D. (Sanskrit)

บทคัดย่อ

จากประวัติศาสตร์ของการสร้างชาติ ผู้พูดภาษาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้พูดภาษาต่างๆ เช่น พวกเขามีปฏิสัมพันธ์กับผู้พูดภาษาสันสกฤต ภาษาสันสกฤตจึงมีอิทธิพลต่อภาษาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในระดับที่แตกต่างกัน วิทยานิพนธ์นี้มีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์การยืมคำศัพท์ภาษาสันสกฤตในภาษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ผ่านการเปรียบเทียบคำยืมภาษาสันสกฤตในภาษาไทย และภาษาชวา ภาษาไทยและภาษาชวาเป็นตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการศึกษา เพราะทั้งสองภาษานี้มาจากตระกูลและประเภทภาษาที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ทั้งสองภาษายังพัฒนาขึ้นในบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน จากการศึกษาพบว่า การปรับคำยืมจากภาษาสันสกฤตนั้นเกิดขึ้นในระดับระบบเสียง โครงสร้างคำ และความหมาย ในระดับเสียงเกี่ยวข้องกับกระบวนการเปลี่ยนแปลงเสียง อาทิเช่น การทำให้เป็นเสียงก้อง การลดความก้อง การสูญเสียง และการกลืนเสียง ในระดับโครงสร้างคำรวมถึงกระบวนการ อาทิเช่น การเติมปัจจัย การซ้ำ และ การประสมคำ ในระดับความหมายพบว่า ความหมายกว้างขึ้น ความหมายแคบลง ความหมายคงเดิม และความหมายเปลี่ยนไป นอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้ในบริบทที่ใหญ่ขึ้น เช่น ในวงกว้างขึ้น อุปถัมภ์ และชื่อเฉพาะ

ส่วนการปรับในระดับระบบเสียงและโครงสร้างคำเกิดขึ้นทั้งในภาษาไทยและภาษาชวา เพราะภาษานี้มีการปรับคำยืมเพื่อให้เข้ากับระบบเสียงและระบบคำของตนเอง นอกจากนี้พบว่าการเปลี่ยนแปลงด้านความหมายยังเป็นผลมาจากการปรับให้เข้ากับบริบทของสังคมและวัฒนธรรมในแต่ละภาษาด้วย